

Ugyanakkor az a tény, hogy a nagy ciszterna belső (tégla)falazatát valamikor az újkorban szinte teljesen kitermelték, a lezuhanó várrészek hipotetikus értékelését szinte lehetetlenné teszi. Szinte biztos ugyanis, hogy a Felsővár tornya részben e ciszternára illetve a felette feltételezhető építményre zuhant rá. De ezt a törmelék az előbbi munka során bizonyára kihányták a hegyoldalba – ahová egyébként bizonyára a Felsővár jelentősebb része is került – feladatot adván a következő évszázadok (hegyoldal)kutatóinak. Erre utal az a jelentős leletanyag is, mely a várfal külső oldala omlásrétegeiből került eddig elő.

A feltárás jelentős eredménye a nagy ciszterna íves külső falsíkjához nyugat felől hozzáépült, észak felől lepusztult síkú falazatok előkerülése. Az eddigi felmérések alapján ezek lényegében megfelelnek a tovább nyugat felé a hegyoldalban korábban talált falcsonkoknak. Így valószínű, hogy itt egy olyan „támfal” húzódott egykor, mely elsősorban a Felsővárba vezető faszerkezetű feljáró(k) hordozását szolgálta. Pontos meghatározása, s így annak tisztázása, hogy a most előkerült magasabb falcsonk nyugati záródása esetleg nem egy átjáró kávjának emlékét őrzi, további kutatásokat igényel. Ahogy ma még az sem dönthető el, hogy az a tény, miszerint úgy ez a „támfal”, mint maga az egész külső várfal hozzáépült a korábban megépített íves ciszternafalhoz, milyen kronológiai következtetések levonását teszi szükségessé.

FELD ISTVÁN

335. Salköveskút határa

(Vas megye) Ő, Rő, N?, Á, Kk

2003. március 18-án régészeti terepbejárást végeztünk a település határában. A kijelölt területek egyikét, amely a falu DNy-i határában, a Salköveskutat Söptével összekötő, Szombathelyre vezető műút bal (ÉNy-i) oldalán, a vízműtől DNy-ra van (hrsz.: 0127/3–5), növényzettel teljesen fedve találtuk, ezért bejárása nem történt meg.

Béke tsz: A falu É-i határának K-i részén, egy 220 m tszf. magaslaton a tsz-épülettől K-re (hrsz.: 043) alig ülepedett mélyszántásban szórványosan, de folyamatosan jelentkező ős- és középkori leletanyagot találtunk.

Nyugati mező: A falu déli határrészében, a Vassurány határában futó vasúti sínektől Ny-ra eső táblán (hrsz.: 0121/11) ritkás gabonával fedett ülepedett szántásban szórványos, de koncentrált kisméretű őskori lelőhelyre bukkantunk.

A falu déli határrészében, a Salköveskút–Söpte műút keleti oldalán fekvő temetőtől K-re és D-re fekvő, ritkás gabonával fedett területen (hrsz.: 0121/7–11) ülepedett szántásban folyamatosan késő középkori és szórványos római kori (?) jelenlétet dokumentáltunk. A lelőhely déli irányban az általunk már nem járt területen is folytatódik.

Nyugati rétszer: A falu déli határrészében, a Salköveskút–Vassurány műút Ny-i részén, a Surány-patak

magaspartján, szántott, közepesen ülepedett, 0118/3–4 helyrajzi számú területen két lelőhelyet regisztráltunk. A már ismert római villától délre közepesen intenzív őskori, római és késő középkori leletanyagot gyűjtöttünk (1. sz. lh.). A lelőhely a magaspart Ny-i részén, az általunk már nem járt területen is folytatódik. Kapcsolata a római villával biztos, a Rétszer délebbi területén lévő 2. sz. lelőhellyel lehetséges, azonban a két lelőhely közötti 30–40 m határozott hiátus és az őskori anyag különbözősége miatt a lelőhelyet külön vettük nyilvántartásba.

A közepesen ülepedett területen (2. sz. lelőhely) folyamatosan őskori, népvándorlás vagy kora Árpád-kori, illetve késő középkori leletanyagra bukkantunk. A lelőhely a magaspart Ny-i részén, az általunk már nem járt területen is folytatódik.

Vépi úti dűlő: A falu ÉK-i határában (hrsz.: 066/2–3) egy 217,5 m tszf-i magaslaton, boronált, alig ülepedett mélyszántásban, változó látási viszonyok között szórványos késő Árpád-kori és késő középkori kerámiaanyagot gyűjtöttünk. A lelőhely kiterjedése a rossz látási viszonyok miatt pontosan nem állapítható meg.

A falu ÉK-i határrészében, egy 217 m tszf-i magaslaton frissen boronált táblán (hrsz.: 066/1) rossz látási viszonyok között kevés, szórványosan jelentkező késő középkori anyagot gyűjtöttünk.

Egy 220 m tszf-i magaslat K-i részén, gabonával részlegesen fedett területen (hrsz.: 061/8) szórványos, de folyamatos Árpád-kori és késő középkori településnyomokat dokumentáltunk. Valószínűsíthető a kapcsolat az ugyanezen magaslat Ny-i részén található lelőhellyel, azonban az őskori leletek hiánya és a terület részleges fedettségéből adódó bizonytalanság miatt indokoltnak találtam a külön lelőhelyként való nyilvántartást.

A falu ÉNy-i határában egy 220 m tszf-i magaslat Ny-i részén, ülepedett mélyszántásban (hrsz.: 063/9–11, 063/13–18) szórványos, de folyamatos ős- és késő középkori településnyomokat (fazekak, kályhacsempe-töredék) dokumentáltunk.

A gyűjtött leletanyag Gy 2003.1.1–2003.1.10. jelzettel került a gyarapodási naplóba.

Munkatársak: Szilasi Attila Botond, Vámos Gábor régésztechnikusok.

PAP ILDIKÓ KATALIN

336. Sarkad, belterület

(Békés megye) Ø

2003 áprilisa és decembere között végeztünk régészeti felügyeletet Sarkad város belterületén épített szennyvízhálózat földmunkáinál. Munkánk nagyobb részt az aktuálisan kiásott árkok, illetve jobbára csak kisebb árkoszakaszok metszetalainak vizsgálatából, valamint az árkokból kitermelt föld vizsgálatából állt. A vezetéképítés során kiásott árkokban régészeti korú, értékelhető leletanyagot nem találtunk. Ez az érdekes, negatív eredmény a már ismert régészeti lelőhelyek területére is érvényes. Különösen érdekes ez a Kastély utca környé-